

Mavi Balon



Yavuz DEMİRKIRAN

Mavi Balon

Yavuz DEMİRKİRAN



Noah, yemyeşil tepelerin eteğindeki şirin bir köyde yaşıyordu. Güneşli bir sabah, köy şenliği meydanı müzik ve kahkahalarla doldurdu. Noah balon satan bir adamı görünce gözleri parladı. Işıl ışıl görünen parlak mavi bir balon seçti. Adam balonu kırmızı bir iple Noah'ın bileğine bağladı ve Noah dişleri aralık bir gülümsemeyle gülümsedi.



Noah Őenlikte dolaştı, arkadaşlarına selam verdi ve tatlıların tadına baktı. Mavi balon başının üstünde sallanıyor, hafifçe çekiyordu. Aniden meydanda güçlü bir rüzgâr esti. Noah'ı ayaklarından havalandırdı! Yükseldi, yükseldi, çatılardan daha yükseğe çıktı. Kırmızı ipi sıkıca tutarken sarı spor ayakkabıları havada sallanıyordu.



Rüzgâr Noah'ı tepelerin ve nehirlerin üzerinden taşıdı. Bir tüy gibi süzüldü, kalbi heyecanla ve biraz da endişeyle çarpıyordu. Aşağıda tarlalar bir yorgan gibi yamalı görünüyordu. Noah balonun onu nereye götüreceğini merak etti. "Lütfen beni dost canlısı bir yere götür," diye fısıldadı. Balon sanki anlıyormuş gibi esintiyle dans etti.



Kısa süre sonra Noah, bir uçurumun üzerine kurulmuş bir dağ köyü gördü. Yuvarlak kapılı minik evler yamaçlara serpilmişti. Alçalırken dizinden daha uzun olmayan minik bir dev fark etti. Küçük dev meşe palamudu başlığını salladı. "Merhaba! Ben Pip!" diye seslendi. Noah yumuşakça çimenlere indi ve Pip, tıpkı Noah'ınki gibi dişleri aralık bir gülümsemeyle sırttı.



Pip, Noah'ı köyde gezdirdi. "Devlerin Dinlenme Yeri'ne hoş geldin!" dedi. "Biz küçüğüz ama kalbimiz büyük." Noah ona böğürtlenli çörekler ve ballı çay ikram eden diğer minik devlerle tanıştı. Pip ona parıldayan kristallerle dolu gizli bir mağara gösterdi. "Balon seni doğru yere getirmiş," dedi Pip. "Biz misafirleri çok severiz!"



Noah, Pip'e evini ve balonun onu nasıl alıp götürdüğünü anlattı. Pip'in yeşil gözleri kocaman açıldı. "Rüzgâr yaramaz olabilir," dedi. "Ama endişelenme, sana yardım edeceğiz." Bir gözetleme kulesinin tepesine tırmandılar. Uzakta bir çöl güneşin altında pırıldıyordu. "Şarkı söyleyen taşlar orada," dedi Pip. "Eve giden yolu bilebilirler."



Noah yeni arkadaşına veda etti. Mavi balon onu yeniden havalandırdı ve Pip, Noah küçücük kalana kadar el salladı. Rüzgâr Noah'ı çöle doğru taşıdı. Dalgalar gibi kıvrılan altın kum tepelerinin üzerinden süzüldü. Aşağıda, elinde bir çanta tutan, turkuaz cübbeli bir kız gördü. Kız yukarı baktı ve el salladı. "Aşağı gel!" diye seslendi.



Noah kızın yanına indi. "Ben Mara," dedi kız, kehribar gözleri sıcacıktı. "Hiç uçan bir oğlan görmemiştim!" Noah yolculuğunu anlattı. Mara gülümsedi. "Şarkı söyleyen taşlar rüzgârı çağırabilir," dedi. Çantasını açıp ona birçok renkte pürüzsüz taşlar gösterdi. "Her taş farklı bir nota söyler. Birlikte sihir yaparlar."



Mara taşları bir daire şeklinde dizdi. Noah'a taşlara nasıl hafifçe vuracağını öğretti. Taşlar uğuldamaya başladı, alçak ve tatlı bir melodiyle. "Şimdi evini düşün ve eşlik et," dedi Mara. Noah gözlerini kapattı ve mırıldandı. Rüzgâr etraflarında döndü, kumu havaya kaldırdı. Ama balon sadece sallandı, henüz uçmaya hazır değildi. "Rüzgârın daha güçlü bir şarkıya ihtiyacı var," dedi Mara.



Mara büyük mavi bir taşı Noah'ın eline koydu. "Bu rüzgâr taşı," dedi. "Evinin yolunu bilen rüzgârı çağırmana yardım edecek." Noah taşı sıkıca tuttu ve köyünü düşündü. Annesinin söylediği bir şarkıyı söyledi. Taş parladı ve rüzgâr uludu. Mavi balon sertçe çekti. "İşe yarıyor!" diye sevindi Mara.



Balon Noah'ı yukarı çekti, ama sonra sarktı. "Olamaz!" diye bağırdı Noah. "Balon sihrini kaybediyor!" Mara bağırdı, "Rüzgârı takip et! Seni yüzen bahçeye götürecek! Oradaki koruyucu yardım edebilir!" Rüzgâr Noah'ı alıp götürdü ve o Mara'ya el salladı. Bahçeyi zamanında bulmayı umarak çölün üzerinde yükseldi.



Rüzgâr Noah'ı çiçeklerle kaplı yüzen bir adaya taşıdı. Ada bir rüya gibi gökyüzünde süzülüyordu. Lumi adında parıldayan minik bir peri kanat çırparak yanına geldi. "Hoş geldin, Noah!" diye cınladı. "Seni bekliyordum." Lumi'nin kanatları ay ışığı gibi parlıyordu. "Balonun soluyor, ama bahçedeki en yüksek asma sihrini geri getirebilir. Beni takip et!"



Lumi, Noah'ı bulutlara doğru kıvrılan bir asmaya götürdü. "Tırman ve balonu asmanın çiçeğine değdir," dedi. Noah kalbi güm güm atarak tırmandı. Tepede tek bir gümüş çiçek açmıştı. Balonu ona bastırdı. Sıcak bir ışık balona aktı ve onu her zamankinden daha parlak yaptı. "Şimdi seni eve götüreceğim," dedi Lumi.



Noah, Lumi'ye ve tüm yeni arkadaşlarına teşekkür etti. Balonun ipine tutundu ve sıkıca sarıldı. Balon gökyüzüne yükseldi ve rüzgâr onu usulca yönlendirdi. Dağların, çöllerin ve nehirlerin üzerinden uçtu. Aşağıda, tanıdık meydana ve şirin evleriyle köyünü gördü. Sanki hiç ayrılmamış gibi yumuşakça şenliğin tam ortasına indi.



Ailesi ve arkadaşları onu kucaklamak için koştular. "Nereye gittin?" diye sordular. Noah dişleri aralık gülümsemesiyle gülümsedi. "Harika yerlerde yeni arkadaşlar edindim!" Onlara Pip'i, Mara'yı ve Lumi'yi anlattı. Mavi balon yanında süzülüyordu, hâlâ parlaktı. "Dostluk her yerde bulunabilir," dedi Noah, "yeter ki nazik ve cesur ol."



Noah mavi balonu penceresine bağladı, balon esintiyile orada dans etti. Sık sık arkadaşlarını ve sihirli yolculuğu düşündü. Bazen bir taşa vurup mırıldanıyor, rüzgârın selamını onlara götürmesini umuyordu. Ve kalbinin derinliklerinde biliyordu ki, ne kadar uzağa gidersen git, dostluk seni eve getirmenin bir yolunu her zaman bulur.